

Στις άλλες σελίδες

- ΣΡΙ-ΛΑΝΚΑ
- ΒΙΕΤΝΑΜ-ΚΙΝΑ
- ΡΩΑΝΤΡΙΕΣ
- ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΟΥΒΑΣ
- ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
- ΒΑΘΜΟΛΟΓΙΚΟ ΣΥΣΤΗΜΑ

Για την αντιμετώπιση της Δεξιάς

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΕΙ Ο ΛΑΟΣ

Την περασμένη βδομάδα ο Πρόεδρος Κυπριανού απάλλαξε από τα καθήκοντα του συνομιλητού τον κ. Τάσο Παπαδόπουλο ενώ παράλληλα δήλωσε πως υπάρχουν στοιχεία για την ύπαρξη νέας συννομωσίας ενάντια στο κράτος και ότι η κυβέρνηση θα πάρει όλα τα αναγκαία μέτρα για την πάταξή της.

Μέσα στα πλαίσια αυτών των μέτρων απελάθηκε ο πρώην Γερμανός διπλωμάτης Κορπιούν και συνελήφθησαν γνωστοί ηγέτες της ΕΟΚΑ Β. Η έκταση της συννομωσίας και οι συγκεκριμένοι στόχοι της δεν έγιναν γνωστοί αφέθηκε όμως να εννοηθεί ότι είχαμε μπροστά μας μια συννομωσία που κάλυπτε σχεδόν όλες τις πτυχές του Κυπριακού προβλήματος και είχε διεθνείς προεκτάσεις.

Η άποψη της Κυβέρνησης να δώσει ανοιχτά στο λαό οποιαδήποτε στοιχεία κατέχει όπως και οι σπασμωδικές ενέργειες και

δήλωσεις έδωσαν την ευκαιρία τόσο στον κ. Παπαδόπουλο όσο και στη δεξιά γενικότερα να περάσουν στην αντίθεση και να κατηγορήσουν την Κυβέρνηση για λασπολογία εναντία στην πολιτική ηγεσία της δεξιάς.

Όσο ανεξήγητη κι αν φαίνεται αυτή η έξαρση της διαμάχης μέσα στη δεξιά, δεν είναι παρά το αναπόφευκτο αποτέλεσμα της ύπαρξης στην θέση του Προέδρου ενός δεξιού ηγέτη που δεν είναι άρεστος στη τάξη που προσπαθεί να εκπροσωπήσει. Η «σ.ε.» από πολύ παλιά πρόβλεψε αυτή την εξέλιξη και ανάλυσε

τις αιτίες της. Πριν ένα ακριβώς χρόνο, πριν ακόμα το θάνατο του Μακάριου, η σ.ε. έγραφε:

«Η αδυναμία της αρχουσας τάξης να οδηγήσει το κυπριακό σε κάποια λύση, μαζί με τη μερική χρεωκοπία του ΔΗ.ΣΥ. δημιουργεί για τη δεξιά την αναγκαιότητα εξεύρεσης νέων εφεδρειών. Η νέα εφεδρεία περιστρέφεται γύρω από την κίνηση του ΠΑΔΗΚ και κ. Τάσου Παπαδόπουλου... Έκείνο που φαίνεται πιθανότερο-μέσα στα πλαίσια της υπόκωφης πάλης για τη διαδοχή του Μακαρίου που φαίνεται να έχει εκδηλωθεί τελευταία μέσα στους κόλπους της δεξιάς-είναι το να αποτελέσει η γύρω από τον Παπαδόπουλο κίνηση το νέο σχήμα της δεξιάς που θα πάρει την υποστήριξη του ΑΚΕΛ στη προσπάθειά του για τη δημιουργία ενός κοινού μετώπου.»

(σ.ε. 29.7.1977) εις την 7ην σελίδα

Μόνο με συνεπή, αποφασιστική οργάνωση του λαού ο ένα ολοκληρωμένο, πολυπλευρό προγράμμα αγώνα ενάντια στην κατοχή και την εκμετάλλευση μπορούν να αντιμετωπιστούν οι συνωμοσίες της δεξιάς.

Η πρόταση Ντενκτάς

Η «ανοικτή πρόταση» για το Βορώσι του τουρκοκύπριου ηγέτη κ. Ντενκτάς, προς την Κυπριακή Κυβέρνηση, την περασμένη βδομάδα έγινε σε καίρια στιγμή. Έριξε λάδι στη φωτιά των εσωτερικών πολιτικών αντιθέσεων και ταυτόχρονα ήταν, και μια καλά προγραμματισμένη πολιτική ενέργεια, εν δυνάμει της συζήτησης που αναμένεται στην Αμερική για την στρατιωτική βοήθεια προς την Τουρκία και για το συνδεδεμένο με αυτό θέμα, το Κυπριακό.

Η ίδια η πρόταση του κ. Ντενκτάς χαρακτηρίζεται από την ασάφεια της. Δεν αποτελείται από συγκεκριμένα στοιχεία και δεν δόθηκε με σκοπό να αποτελέσει οποιαδήποτε επικοινωνιακή βάση για διαπραγμάτευση μεταξύ έλληνοκυπρίων και τουρκοκυπρίων. Είναι άγνωστο σε πόσους πρόσφυγες αναφέρεται για επιστροφή στα σπίτια τους. Δεν ξέρει κανείς από ποίαν πραγματική διοίκηση θα βρίσκονται αυτοί που θα επιστρέψουν και για πόσο χρονικό διάστημα. Ποιοι οι όροι και οι συνθήκες για την επανένταξη ουσιαστικών διακοινοτικών συνομιλιών; Όλα αυτά δεν είναι σαφή. Σίγουρο είναι όμως, πως οποιαδήποτε αποδοχή της πρότασης σαν βάση για συζήτηση και διαπραγμάτευση δεν μπορεί να είναι παρά μια αναγνώριση των τελεσμένων γεγονότων.

Εν τούτοις, μια ομάδα Βαρσιωτών, που τα όνόματά τους, δείχνουν ξεκάθαρα τα πολιτικά και οικονομικά τους συμφέροντα, δεν έχασε χρόνο να διαμαρτυρηθεί έντονα για την απόρριψη της πρότασης Ντενκτάς. Ολόκληρη η δεξιά, διαμαρτυρήθηκε, χρησιμοποιώντας τη δικαιολογία πως διαφωνούσε με τον αντιδημοκρατικό τρόπο με τον οποίον απέρριψε η κυβέρνηση την πρόταση - χωρίς πρώτα να συζητήσει το θέμα μέσω των σωστών πολιτικών σωμάτων. Αυτή η αντίδραση της δεξιάς στην πρόταση Ντενκτάς δείχνει ξεκάθαρα την στάση της οικονομικής ολιγαρχίας σήμερα πάνω στο Κυπριακό. Εκ φύσεως, η κυπριακή αρχουσά τάξη δεν είναι διατεθειμένη να αγωνιστεί σήμερα για μια ενιαία κυπριακή οικονομία πιά πρόσφορη για ανάπτυξη εκμετάλλευση. Η διαδικασία όμως ενός αγώνα με λαϊκή συμμετοχή, εξυπακούει οικονομικές θυσίες και επικίνδυνες, για την αρχουσά τάξη, κοινωνικές-οικονομικές ανακατατάξεις. Έχει λοιπόν δεχτεί, προ καιρού μάλιστα, την άρχη της διχοτόμησης και της τριχοτόμησης, λέγοντάς το «ρεαλισμό». Ενδιαφέρεται αυτή η τάξη μόνο να πάρουμε πίσω οτιδήποτε έδαφος, μας δοθεί χωρίς δυναμικό αγώνα και ειδικά, το πλούσιο και πρόσφορο για εκμετάλλευση, Βορώσι. Σκοπός της είναι η εξασφάλιση συνθηκών που να επιτρέπουν την καπιταλιστική πρόοδο της οικονομίας που τελικά θα κατέχει η έλληνοκυπριακή κοινότητα.

Για το θέμα της ανεξαρτησίας της Κύπρου η δεξιά δεν πρόκειται ποτέ, κάτω από τις σημερινές συνθήκες, να απαιτήσει στην ουσία τέτοιο πράγμα. Η οικονομική ολιγαρχία της Κύπρου, ιδεολογικά και οικονομικά είναι μέρος του διεθνούς ιμπεριαλισμού. Η Τουρκική εισβολή την έκανε να συνειδητοποιήσει καλύτερα πως είναι εξάρτημα του Ιμπεριαλισμού και πως έχει βασίσει για την οικονομική της επιβίωση και προστασία. Η δεξιά βλέπει προς την «Δύση» για σωτηρία, και περισσότερο, τελευταίως προς την Έλληνική οικονομική ολιγαρχία. Η πρόταση Ντενκτάς, ασάφης όπως είναι, είναι πρόταση για μια ιμπεριαλιστική λύση του Κυπριακού και για αυτό γρήγορα εκμεταλλεύτηκε και υποστηρίχτηκε άμεσα και έμεσα από την έλληνοκυπριακή δεξιά.

Ταυτόχρονα, η πρόταση Ντενκτάς είναι και συνδυασμένη με τις προσπάθειες των κυβερνήσεων Κάρτερ και Έτζεβιτ για την άρση του Έμπάρκο. Για πολλούς και διάφορους λόγους το Κυπριακό έχει πάρει μια παραπλανητική και περιέργη σημασία σε σχέση με το θέμα αυτό. Η κυβέρνηση της Αμερικής, εκτός

στην 7η σελίδα

ΘΛΙΒΕΡΗ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΑ

Ένα από τα συχνά μέσα που χρησιμοποιεί η αστική διπλωματία για να καλύψει μια αποτυχία της είναι και η θριαμβολογία. Αυτό γίνεται τις τελευταίες μέρες σε σχέση με τα αποτελέσματα της αποστολής του υπ. εξωτερικών Ρολάνδη στη Δ. Γερμανία. Με ανακοίνωση της κυβέρνησης χαρακτηρίζει «μεγάλη επιτυχία» την απολογητική στάση του Κύπριου υπουργού και ο Πρόεδρος Κυπριανού δηλώνει ότι είναι απόλυτα ικανοποιημένος. Παράλληλα απογευματινή εφημερίδα της δεξιάς μας δίνει την πληροφορία ότι η Κυπριακή κυβέρνηση μετά την αποκατάσταση των σχέσεων της με την Βόννη είναι διατεθειμένη να δεχτεί μεσολάβηση της Δ. Γερμανίας στο κυπριακό.

Η «μεγάλη επιτυχία» του κ. Ρολάνδη ήταν να αναχωρήσει από την Κύπρο με αποστολή να καταθέσει τα στοιχεία για την αντικυπριακή δραστηριότητα του Κόρπιουν και να φύγει

από τη Βόννη αφήνοντας πίσω του μια δήλωση που όχι μονάχα δεν τοποθέτησε την ενοχή του Γερμανού διπλωμάτη, μα που ταυτόχρονα απάλλαξε και τον αρχηγό της νεοφασιστικής διεθνούς Στράους από κάθε σχέση με την ξενοκίνητη αντικυπριακή συννομωσία.

Ακόμα η δήλωση αυτή μετατόπιζε το τεράστιο πρό-

βλημα της συννομωτικής δραστηριότητας του Κόρπιουν από τη σωστή του βάση που θα έπρεπε να είναι η έντονη διπλωματική διαμαρτυρία προς την κυβέρνηση της Δ. Γερμανίας και το υποβίβαζε σε μια απλή «παρεξήγηση» που τελικά μαθαίνουμε ότι λύθηκε μέσα σε ατμόσφαιρα αμοιβαίας ειλικρίνειας.

Η όλη δήλωση του Κύπριου υπουργού χαρακτηρίζεται από ένα πνεύμα απολογητικό, πνεύμα που αντίθετα έπρεπε να χαρακτηρίζει τη γερμανική δήλωση, γιατί αυτή η πλευρά βρισκόταν υπό κατηγορία.

Φαίνεται καθαρά, πως η διπλωματική μάχη που τόσο αποφασιστικά έδειξε στην αρχή πως προώθησε η κυπριακή κυβέρνηση, τελικά χάθηκε. Χάθηκε γιατί η κυπριακή διπλωματία εξακολουθεί να κυριαρχείται από «επαρχιώτικη» νοοτροπία, από ανικανότητα και έλλειψη πολιτικού θάρρους.

Το αποτέλεσμα αυτής της μάχης δείχνει για μια ακόμα φορά την έλλειψη αποφασιστικότητας και το υποτακτικό πνεύμα της κυπριακής δεξιάς απέναντι στο Δυτικό παράγοντα. Δείχνει την ανικανότητα της κυπριακής κεφαλαιοκρατίας να οργανώσει και οδηγήσει σωστά τον εθνικοαπελευθερωτικό αντιιμπεριαλιστικό αγώνα του λαού μας.

Για μας τα αποτελέσματα της Βόννης δεν αποτέλεσαν έκπληξη. Ήτα μια φυσιολογική συνέπεια του γενικού πολιτικού αδιεξόδου στο οποίο η μακρόχρονη κυριαρχία της δεξιάς οδήγησε αυτόν τον τόπο.

Βικτωρας Ζεμπέτος

ΜΕ ΑΦΟΡΜΗ ΜΙΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ

ΑΝΑΦΟΡΑ ΣΤΗ ΣΡΙ-ΛΑΝΚΑ

Πήγα στο Κολόμπο της Σρι-Λάνκα για να αντιπροσωπεύσω την Κυπριακή επιτροπή αφρο-ασιατικής αλληλεγγύης σ' ένα διεθνές συνέδριο του κινήματος.

Είχα την ευκαιρία να δω από κοντά την κατάσταση στη χώρα, όσο μπορούσα, και να συζητήσω με μέλη του σοσιαλιστικού κόμματος, του κομμουνιστικού και άλλων κομμάτων, και οργανώσεων.

Επειδή πιστεύω ότι για να έχει κάποιος μια πιο ολοκληρωμένη εικόνα για την κατάσταση σήμερα στη Σρι-Λάνκα, θα πρέπει να ξέρει λίγα πράγματα για την πολιτική κατάσταση τα τελευταία 20 χρόνια περίπου, θα προσπαθήσω να περιγράψω σε γενικές γραμμές την περίοδο από το 1959 μέχρι σήμερα.

Πριν αναφέρω για την κατάσταση θα γράψω δυο λόγια για τα κόμματα που υπήρχαν τότε και τα οποία, στην πλειοψηφία τουλάχιστον, υπάρχουν μέχρι σήμερα.

(α) *S.L.F.P. Sri-Lanka - Freedom Party* - Το κόμμα της ελευθερίας - Δεξιό αστικό κόμμα με πρόεδρο την Σιρίμα Πανταρανάικα.

(β) *L.S.S.P. Lanka Sama Samaja Party* αν το μεταφράσω θα σημαίνει το κόμμα της κοινωνικής ισότητας. Το λένε επίσης το σοσιαλιστικό κόμμα.

(γ) *C.P.* Κομμουνιστικό κόμμα.

(δ) *U.N.P. United National Party* Ενιαίο εθνικό κόμμα. Δεξιό αστικό κόμμα. Είναι το κυβερνών κόμμα σήμερα.

(ε) *M.E.P. Peoples United Party* Ενιαίο Λαϊκό κόμμα Αριστερό κόμμα.

Από το 1956 κυβερνούσε το *SLFP* με τον Πανταρανάικα ο οποίος δολοφονήθηκε το 1959.

Το Μάρτη του 1960 γίνονται εκλογές και το *UNP* έρχεται στην εξουσία για πολύ λίγο καιρό.

Τον Ιούλη του 1960 ξαναγίνονται εκλογές, όλα τα κόμματα κατεβαίνουν ανεξάρτητα και το *SLFP* κερδίζει τις εκλογές και η Σιρίμα Πανταρανάικα σχηματίζει κυβέρνηση.

Μετά από αυτό το 1963 τα 3 αριστερά κόμματα στη χώρα *LSSP*, *CP*, και *MEP* έκαναν μέτωπο *ULF* Ενιαίο Αριστερό μέτωπο. Αρχισαν να δουλεύουν μέσα στο λαό και να αγκαλιάζονται από τις μάζες ιδίως από την εργατική τάξη.

Ανόητα λοιπόν το *LSSP* το 1964 κάνει μέτωπο με το *SLFP*. Ούτε καν προσπάθησε να κατέβουν στις εκλογές σαν *ULF*, ενώ είχαν τις μάζες μαζί τους.

Την σύμπραξη του με το *SLFP* το *LSSP* την εξήγησε έτσι. Το *MEP* είπαν, προσπάθησε να κάμει σύμπραξη με το *SLFP* και να κάμουν πραξικόπημα ενάντια του *ULF* και αυτό, η σύμπραξη του δηλαδή με το *SLFP*, ήταν ο μονος τρόπος για την αποτροπή του πραξικοπήματος. Οι πραγμα. λόγοι όμως ήταν (α) το *LSSP* φοβόταν να αγωνιστεί και (β) γιατί πίστευαν ότι μόνο με μια σύμπραξη με το *SLFP* θα έμπαιναν στη βουλή και ότι με μια συμπόλιτευση με το *SLFP* θα μπορούσαν να αλλάξουν το σύστημα σε σοσιαλισμό.

Αυτή τη περίοδο το *LSSP* μετά από την απόφαση του να ενωθεί με το *SLFP* μοιράζεται και δημιουργείται το *LSSP(R)*, ο *LSSP* όμως είχε την υποστήριξη του λαού γιατί στην ηγεσία του ήταν γνωστοί αγωνιστές. Το *LSSP (R)* άρχισε να κατηγορεί το *LSSP* και να διασπάζεται σε μικρές - μικρές ομάδες. Διαλύθηκε μετά από 6 χρόνια ζωής.

Την ίδια εποχή διασπάται το *SLFP*, δεξιοί εξτρεμιστές φεύγουν και ενώνονται με το *UNP*.

Έτσι το *SLFP* και *LSSP* αποδυναμώνονται στη βουλή και αναγκάζονται να παραιτηθούν και να κάνουν νέες εκλογές το Μάρτη του 1965.

Εδώ θα πρέπει ίσως να αναφέ-

ρω ότι το *SLFP* είχε χάσει ήδη την υποστήριξη του λαού γιατί δεν μπορούσε να αντιμετωπίσει την οικονομική κρίση του 1964.

Για τις εκλογές του 1965 το *SLFP*, *LSSP* και *CP* κάνουν κοινό μέτωπο και κατεβαίνουν ενωμένοι στις εκλογές. Χάνουν όμως τις εκλογές και στην εξουσία έρχεται το *UNP* το οποίο κυβέρνησε μέχρι το 1970.

Το 1970 το *LSSP-CP, SLFP* κάνουν μέτωπο *UF United Front* «Ενιαίο Μέτωπο» όπως το ονόμασαν, εναντίον του *UNP* και παίρνουν την εξουσία με μεγάλη πλειοψηφία. *SLFP* 90 θέσεις στη βουλή *LSSP* 19, *CP* 6, *UNP* 19 θέσεις.

Η Σ. Πανταρανάικα σχηματίζει κυβέρνηση και δίνει 3 υπουργεία στο *LSSP*: α) υπουργείο οικονομικών, β) υπουργείο φύτευσης και γ) υπουργείο συγκοινωνιών. Δίνει επίσης ένα υπουργείο στο κομμουνιστικό κόμμα.

Το *LSSP* και *CP* νόμισαν ότι αυτή ήταν η πιο κατάλληλη περίοδος για να τραβήξουν προς το Σοσιαλισμό και αυτή τη πολιτική βγάζουν προς τα έξω.

Δεν κατάφεραν όμως να λύσουν ούτε το βασικό τους πρόβλημα του λαού, την ανεργία.

Αυτή την περίοδο η νεολαία άρχισε να οργανώνεται σ' ένα μέτωπο *JVP Peoples Liberation Front* - Λαϊκό απελευθερωτικό μέτωπο. Ήταν μια αριστερή σεκταριστική οργάνωση. Είχαν θέσεις εναντίον της κυβέρνησης. Έκαναν επιθέσεις σε αστυνομικούς σταθμούς. Ο στρατός άρχισε να τους κτυπά με την υποστήριξη του *LSSP*.

Η τακτική αυτή της κυβέρνησης και των αριστερών κομμάτων είχε το αποτέλεσμα να κερδίσει το Λαϊκό απελευθερωτικό μέτωπο τη συμπάθεια του λαού.

Στις 3 του Σεπτεμβρίου 1975 ο συνασπισμός *LSSP - SLFP* σπάει. Το κομμουνιστικό κόμμα συνεργάζεται με το *SLFP* μέχρι το Γεννάρι του 77.

Το 1977 ήταν μεγάλη οικονομική κρίση στη Σρι-Λάνκα. Τα εργατικά προβλήματα βρίσκονταν σε εξέ-

γερση, γίνονταν εργατικές απεργίες σε όλη τη χώρα. Έτσι φτάνουμε στον Ιούλη του '77 γίνονται γενικές εκλογές και τα αριστερά κόμματα δεν πέρνουν ούτε μιά θέση στη βουλή. τη χώρα κυβερνά τώρα το *UNP* ενιαίο εθνικό κόμμα.

Οι έδρες στη βουλή είναι μοιρασμένες, *UNP* 140 *SLFP* 8 - *Tamil Liberation Front* - 12.

Το *T.L.F.* Μέτωπο για την απελευθέρωση των Ταμίλ. Οι Ταμίλ είναι μια μειονότητα που ζουν στη Βόρεια Σρι-Λάνκα και είναι 15 - 22% του πληθυσμού.

Το κυβερνών κόμμα σήμερα δεν είναι καθόλου δημοφιλές. Την εποχή της Πανταρανάικα οι χαμηλά αμειβόμενοι και αυτό σημαίνει το 90% του λαού είχαν μια ειδική

για ψώνια, χωρίς να λείψουν φυσικά ότι ο λόγος είναι γιατί ο κόσμος δεν έχει λεφτά να ψωνίσει και πεινά.

Η ιατρική περίθαλψη ήταν και είναι δωρεάν αλλά κανένας δεν βρίσκει φάρμακα στα νοσοκομεία γιατί υπάρχει τεχνητή έλλειψη και τους στέλλουν να τα πάρουν από ιδιωτικά φαρμακεία.

Τη χώρα τη μαστιίζει η μαλάρια και έχει ανέβει η θνησιμότητα στα παιδιά.

Από τα 14εκ του πληθυσμού το 1εκ είναι άνεργοι.

Σοβαρότατο πρόβλημα είναι επίσης η στέγη. Λίγα λόγια για την κατάσταση των κομμάτων και των συντεχνιών σήμερα.

Το Δεκέμβρη του 77 έγινε διά-

Το *UNP* το κυβερνών κόμμα έχει πολύ μικρή δύναμη ανάμεσα στις συντεχνίες. Η ονομασία των συντεχνιών τους είναι *NWU National Workers Union*.

Η κυβέρνηση σήμερα πιέζει για την δημιουργία μιας και μόνης συντεχνίας κάτω από το απόλυτο έλεγχο της και την διάλυση όλων των άλλων. Αυτό δεν το δέχεται κανένα από τα αριστερά κόμματα.

Όλα τα αριστερά κόμματα, σήμερα, έχουν την ίδια θέση για την κυβέρνηση, αλλά μόνο το *LSSP* νέα ηγεσία κτυπά ανοικτά την κυβέρνηση χωρίς να κάνει κανένα συμβιβασμό.

Τα αριστερά κόμματα πιστεύουν, επίσης, ότι αυτή η κυβέρνηση έχει ήδη χρεοκοπήσει ανάμεσα στο λαό αν και στην αρχή νόμισαν ότι ίσως να λυθούν ορισμένα από τα προβλήματα της εργατικής τάξης και αυτό γιατί ήταν μεγάλη η απογοήτευση από τη κυβέρνηση της Πανταρανάικα.

Πιστεύουν ότι μόνο με ριζικές αλλαγές θα καταφέρουν να επιβιώσουν και με ανάλυση εξουσίας από την εργατική τάξη.

ΟΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ

15-20

ΤΟΥ ΙΟΥΛΗ

Ο τέταρτος χρόνος από τη μέρα του πραξικοπήματος έχει ήδη περάσει. Την επέτειο της φασιστικής επιβολής και δικτατορίας στη Κύπρο όπως και την αποκάλυψη επίθεσης του ιμπεριαλισμού με τη τουρκική εισβολή δεν μπορούμε να την αφήσουμε να περάσει απαρατήρητη. Ο Κυπριακός λαός πλήρωσε και πληρώνει ακόμα ακριβά και τις δύο επιδρομές.

Γίνονται προσπάθειες και μειώνεται η σημασία τούτων των ημερών όλο και πιο πολύ, δίνοντας τους ένα επετειακό χαρακτήρα, με τις εκδηλώσεις που διοργανώνει η συντονιστική επιτροπή κομμάτων και οργανώσεων. (Η ΕΔΕΚ και η ΕΔΕΝ δεν συμμετέχουν στη ΣΕΚΟ, αποχώρησαν διαφωνώντας με την πολιτική-της.)

Είδαμε και φέτος όπως και τα προηγούμενα χρόνια τις εκδηλώσεις τούτες με την μειωμένη-τους μαχητικότητα, με τις ασσφείς και ανούσιες ομιλίες, είδαμε να γίνεται πραγματικότητα ακόμα μιά φορά η πρόθεση της οικονομικής ολιγαρχίας να κρατά το λαό αμέτοχο στις εξελίξεις και να παγιώνεται το αίσθημα της σύγχυσης και της ηττοπάθειας και κατ' επέκταση, της αδράνειας.

Φέτος όπως και πέρσι η ΕΔΕΚ οργάνωσε τις δικές-της εκδηλώσεις. Οι εκδηλώσεις της ΕΔΕΚ είχαν στόχο να τιμήσουν κατα πρώτο λόγο το λαό-μας που πριν 4 χρόνια με πρωτοπορεία την ΕΔΕΚ και ΕΔΕΝ αντιστάθηκαν ένοπλα στο πραξικόπημα και κατα δεύτερο λόγο, να ενημερώσουν το λαό για την πορεία του κυπριακού προβλήματος.

Η ΕΔΕΚ κατηγορήθηκε ότι με το να οργανώσει δικές-της εκδηλώσεις και με το να καλεί το λαό σε ζωντανές συγκεντρώσεις, τον διασπούσε.

Χαλούσε τα σχέδια εκείνων οι οποίοι θέλουν το λαό ένα παθητικό δέκτη, που να εξυμνητά ουσιαστικά τα σχέδια-της.

κάρτα με την οποία έπερναν τα απαραίτητα φαγόσημα από κυβερνητικά καταστήματα σε πάρα πολύ χαμηλές τιμές, σχεδόν δωρεάν. Αυτή τη κάρτα την έκοψε η σημερινή κυβέρνηση.

Ενώ εξαγγέλλει ότι δεν πρόκειται να ανεβάσει καθόλου τις τιμές των ειδών πρώτης ανάγκης όπως π.χ. για το γάλα, εμφανίζει ξαφνικά στην αγορά νέες μάρκες γαλάτου σε τριπλάσιες τιμές και σιγά-σιγά αποσύρει από την αγορά τις παλιές.

Τα λεωφορεία ενώ πριν ήταν κρατικοποιημένα τώρα ανήκουν πάλιν σε ιδιώτες και τα εισιτήρια έχουν ανέβει 10%.

Γενικά όλες οι εθνικοποιήσεις που έγιναν επί Πανταρανάικα έχουν αντιστραφεί.

Τα ψάρια τα οποία ήταν το κύριο φαγητό του λαού έγινε το φαί της υψηλής κοινωνίας, γιατί γίνονται όλα εξαγωγή.

Η κυβέρνηση εξαγγέλλει ότι έχουν κάψει να υπάρχουν πια ουρές

σπαση στο *LSSP*. Η διάσπαση έγινε μετά από άρνηση της ηγεσίας να καλέσει συνέδριο και μια σειρά από αποβολές μαρξιστών από το κόμμα.

Έτσι αυτή τη στιγμή υπάρχουν δύο *LSSP*. Το *LSSP* παλιά ηγεσία και το *LSSP* νέα ηγεσία.

Στη Σρι-Λάνκα υπάρχουν στα χαρτιά 100 συντεχνίες, στην πραγματικότητα υπάρχουν γύρω στις 40.

Το *LSSP* παλιά ηγεσία, ελέγχει γύρω στις 10 συντεχνίες κάτω από το όνομα *Ceylon Federation of Labour C.F.L.*

Το Κομμουνιστικό κόμμα *CP* ελέγχει γύρω στις 15 συντεχνίες *Ceylon - Trade Union Federation C.T.U.F.*

Το *LSSP* νέα ηγεσία, ελέγχει 10 συντεχνίες κάτω από το όνομα *United Workers Federation UWF*.

Το *SLFP* ελέγχει πολύ λίγες συντεχνίες κάτω από το όνομα *SLITUF - Sri Lanka Independent Trade Union Federation*.

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΕΚΦΡΑΣΗ

Η ΠΡΟΤΑΣΗ ΝΤΕΚΤΑΣ

Δεν είναι ή πρώτη φορά που ή δεξιά προτείνει να «μελετήσουμε προσεχτικά» αυτή ή την άλλη πρόταση για το κυπριακό. Πρόσφατα είχαμε από την Ελλάδα την «τίμια διπλή ένωση». Σήμερα έχουμε μπροστά μας την πρόταση Ντεκτάς για την Αμμόχωστο. Φυσικά ακόμα ή δεξιά είναι υποχρεωμένη να περιορίζει τις διαφωνίες της σχετικά με την απόρριψη της πρότασης στο επίπεδο της διαδικασίας και του τρόπου παρουσίας παρά στην ουσία. Πίσω όμως από αυτή την κάλυψη κρύβεται ή πραγματικότητα της πολιτικής της οικονομικής ολιγαρχίας: ανίκανη να κινητοποιήσει τις μάζες στον αγώνα, προσπαθεί με κάθε τρόπο να βρει μιá οποιαδήποτε λύση που να τις εξασφαλίζει τα κέρδη της. Το όλο θέμα γίνεται ξεκάθαρο αν ρίξει κανείς μιá ματιά στα όνόματα των 100 Βαρωσιωτών που ζήτησαν «προσεχτική μελέτη της πρότασης Ντεκτάς»: δεν πρόκειται πια για πολιτικούς εκπρόσωπους μιás τάξης αλλά για μέλη αυτής της τάξης. Η άλλη όψη του νομίσματος φυσικά είναι ότι ή απόρριψη της πρότασης από μόνη της δεν λύει το πρόβλημα. Για νάχει κάποια σημασία χρειάζεται μια υπαλλαχτική πορεία. Αν δεν υπάρχει, άργα ή γρήγορα θα οδηγηθούμε από τη μιá υποχώρηση στην άλλη για να φτάσουμε στο σημείο που σήμερα απορρίπτεται.

Η ΔΥΤΙΚΗ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

Ο ρόλος της Δυτικής Γερμανίας στο Κυπριακό είναι γνωστός. Ξέρουμε ακόμα πώς αυτή ή χώρα υπήρξε ό αντι-καταστάτης της Αμερικής στην προμήθεια όπλων στην Τουρκία στην περίοδο του εμπύργκο. Σ' ένα γενικότερο πλαίσιο ξέρουμε πώς ή Γερμανία συστηματικά βοηθά κάθε αντιδραστική κυβέρνηση στην τελειοποίηση των αστυνομικών μέτρων καταπίεσης. Για παράδειγμα ή αστυνομία της Τουρκίας χρησιμοποίησε Γερμανούς εκπαιδευτές για την αντιδιαδηλωτική της δύναμη. Η Γερμανική Σοσιαλοδημοκρατία με πολιτικούς εκβιασμούς και άφθονα χρήματα κατάφερε να αποπροσανατολίσει πανίσχυρα Σοσιαλιστικά κόμματα όπως το Σ.Κ. Πορτογαλλίας και το P.S.O.E της Ισπανίας. Στο έσωτερικό ή χώρα μετατρέπεται σταθερά σε αστυνομικό κράτος. Δεν βλέπουμε λοιπόν γιατί ό Κυπριακός λαός θα είχε οποιοδήποτε λόγο να «συσφυχτούν οι σχέσεις» της Κύπρου με μιá τέτοια κυβέρνηση. Πολύ περισσότερο, γιατί να συζητηθεί ειδικά με τη Βόννη το Κυπριακό. Μιá τέτοια πορεία συμβάλλει στη ΝΑΤΟποίηση του προβλήματος με όλους τους κινδύνους που περικλείει κάτι τέτοιο.

«ΣΥΝΟΜΩΣΙΑ» ΚΑΙ «ΕΚΤΟΝΩΣΗ»

Η τελευταία έξαρση της διαμάχης ανάμεσα στη δεξιά φαίνεται να έχει περάσει το πιό κρίσιμο τους σημείο και ό τι μπαίνουμε σε μιá φάση «εκτόνωσης». Από τη μιá ή Κυβέρνηση δεν μπορεί να κλιμακώσει μιá δόλοπλευρη πολιτική επίθεση ενάντια στον ΔΗΣΥ και τις δυνάμεις γύρω από τον Τάσο Παπαδόπουλο ενώ από την άλλη οι τελευταίοι περιορίζονται στο να συνεχίζουν ένα πόλεμο φθοράς χωρίς ουσιαστικά να σπράχνουν τα πράγματα ως την άμεση ανατροπή της Κυβέρνησης. Οι λόγοι που οδηγούν την δεξιά σ' αυτή τη στάση βρίσκονται στο γενικότερο κοινωνικό ίσοζύγιο. Ακόμα δεν είναι σε θέση ν' αντιμετωπίσει μιá πιθανή άριστη αντίπολίτευση πολύ περισσότερο γιατί και ή Κυβέρνηση Καραμανλή αισθάνεται αδύνατη ν' αντιμετωπίσει μιá συντονισμένη αντιπολίτευτική τοποθέτηση της Έλληνικής και της Κυπριακής άριστεράς πάνω στους χειρισμούς του Κυπριανού. Η δεξιά ελπίζει πώς με τον πόλεμο φθοράς ενάντια στον Κυπριανού θα μπορέσει να πλήξει και τις δυνάμεις που τον στηρίζουν, μετατοπίζοντας μάζες πρός το μέρος τους. Ωστόσο τέτοιες εξάρσεις στην κρίση της δεξιάς δεν θ' αργήσουν να ξαναφανούν με όλοένα και μεγαλύτερη ένταση. Κύριος στόχος πάντα ή δύναμη και ή έπιρροή της άριστεράς.

«Το τελευταίο κύμα διώξεων και δολοφονιών ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις εξυπηρετεί τις επιδιώξεις του διεθνούς ιμπεριαλισμού και της ντόπιας αντίδρασης που προσπαθεί να διατηρήσει την Τουρκία κάτω από τον πλήρη έλεγχο του». Αυτά αναφέρουν μεταξύ άλλων οι δημοκρατικές νεολαίες της Κύπρου σε επιστολή τους προς το πρωθυπουργό της Τουρκίας κ. Ετζεβίτ.

**ΔΙΑΒΑΖΕΤΕ
ΚΑΙ**

**ΔΙΑΔΙΔΕΤΕ
ΤΗΝ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗ**

ΔΙΑΜΑΧΗ ΒΙΕΤΝΑΜ- ΚΙΝΑΣ

Στην πολύπλοκη πολιτική κατάσταση της Ινδοκίνας προστέθηκε τώρα ακόμα μιá περιπλοκή. Η ανοικτή πια διαμάχη Κίνας και Βιετνάμ. Αφορμή για την διαμάχη υπήρξε η «εκδίωξη», όπως ισχυρίζονται οι ές αρχές πάνω από 150 χιλιάδων Κινέζων υπηκόων που ζουν στο Βιετνάμ. Έτσι για μιá ακόμη φορά δύο χώρες που έχουν αποθήσει τον ιμπεριαλισμό κι έχουν ανατρέψει τον καπιταλισμό, βρίσκονται σε μιá έντονη διαμάχη αναμεταξύ τους.

Οι Κινέζοι προβάλλουν τον ισχυρισμό πως το Βιετνάμ επιδίδεται σε μιá γενική εκστρατεία καταδίωξης των Κινέζων υπηκόων που ζουν στη χώρα, καθώς και σε βίαιη εκδίωξη. Και τοποθετούν το θέμα μέσα στα πλαίσια της Κίνο-Σοβιετικής διαμάχης. Σαν άμεση αιτία ισχυρίζονται, ότι υπήρξε η υποστήριξη που η Κίνα προσφέρει στο καθεστώς της Καμποτίας.

Είναι, όμως, γεγονός πως το Βιετνάμ πρότεινε επανειλημμένα στην Κίνα, να λύσουν το θέμα με διαπραγματεύσεις. Παρ' όλα αυτά οι Κινέζοι αρνήθηκαν και κλιμάκωσαν τον πόλεμο των δηλώσεων. Η κατάσταση οδηγήθηκε σε πιο μεγάλη οξύτητα όταν οι Κινέζοι δήλωσαν πως σταματούν την οικονομική βοήθεια, που μέχρι πρόσφατα έδιναν στο Βιετνάμ (και που το Βιετνάμ μετά τον πόλεμο χρειάζεται πάρα πολύ για την αναστήλωση της οικονομίας του), και έκλεισαν διάφορα Βιετναμικά προξενεία που λειτουργούν στην Κίνα.

βρίσκεται στην πλευρά του Βιετνάμ. Η πραγματικότητα είναι Το Βιετνάμ αρνείται ότι επιδίδεται σε οποιαδήποτε αντι-κινεζική εκστρατεία. Και όπως τα γεγονότα δείχνουν στην προκειμένη περίπτωση το δίκαιο

πως η Κινεζική κοινότητα που ζει στο Νότιο Βιετνάμ πλήγηκε οικονομικά από τα αντικαπιταλιστικά μέτρα της Χανόι. Γιατί ένα μεγάλο μέρος των εμπορικών δραστηριοτήτων βρισκόταν στα χέρια Κινέζων υπηκόων. Υστερα από την κρατικοποίηση 30.000 μεγαλών και μεσαίων επιχειρήσεων, οι πικ πολλές από τις οποίες ελέγχονταν από Κινέζους εμπόρους πολλοί Κινέζοι αποφάσισαν να φύγουν, όχι μόνο στην Κίνα αλλά και σε άλλες χώρες της περιοχής. Πολλοί Κινέζοι έφυγαν επίσης, για να αποφύγουν την εγκατάστασή τους στις Νέες Οικονομικές Ζώνες της Βιετναμικής κυβέρνησης. Οι ζώνες αυτές έχουν δημιουργηθεί, ύστερα από ένα σχέδιο του Βιετνάμ να επιδιορθώσουν τις ζημιές του πολέμου και να αυξήσουν την γεωργική παραγωγή. Έτσι αποφασίστηκε η εγκατάσταση 10 εκ. ανθρώπων σε αραιοκατοικημένες περιοχές όπου η ζωή είναι ιδιαίτερα σκληρή.

Παρ' όλα αυτά δεν μπορεί να τεκμηριωθεί ό ισχυρισμός του Πεκίνου για φυλετικές διακρίσεις σε βάρος Κινέζων υπηκόων. Κινέζοι υπήκοοι που έφυγαν σε καπιταλιστικές χώρες όπως η Ταϊβάν, διάψευσαν τους ισχυρισμούς του Πεκίνου, παρ' όλο που ήταν εξαγριωμένοι α-

πο την κρατικοποίηση των περιουσιών τους.

Η ρίζα της διαμάχης μεταξύ Κίνας και Βιετνάμ βρίσκεται στην πραγματικότητα στη διαμάχη Κίνας και Σοβιετικής Ένωσης. Όταν έγινε φανερό ότι το Βιετνάμ έχασε κάθε ελπίδα για να κερδίσει το Βιετνάμ σα σύμμαχο στην περιοχή, άρχισε την αντι-Βιετναμική προπαγάνδα. Ο φόβος της Κίνας έγκειται στο ότι θα βρεθεί σε κάποιο στάδιο περικυκλωμένη στρατιωτικά από τη Σοβιετική Ένωση. Και δεδομένου του έντονου εθνικιστικού κλίματος που υποβάλλεται στη Κίνα η αποχώρηση μέρους της Κινεζικής κοινότητας από το Βιετνάμ έδωσε το πρόσχημα στην Κινεζική ηγεσία για την όξυνση της διαμάχης.

Φυσικά κάποιος εξετάζοντας τα πράγματα πιο βαθειά θάπρεπε να εξετάσει τις κοινωνικές δομές αυτών των χωρών. Για παράδειγμα, οι Νέες Οικονομικές Ζώνες του Βιετνάμ δεν δημιουργούνται πάνω σε βάση εθελοντική όπως λέγει το Βιετνάμ. Φαίνεται πως σ' ένα βαθμό ακολουθείται και ή μέθοδος του εξαναγκασμού, που είναι αποτέλεσμα της αναγκαιότητας για γρήγορη οικονομική ανάπτυξη. Όμως, ό εξαναγκασμός τούτος δεν ασκείται μόνο πάνω στην κινεζική κοινότητα του Βιετνάμ, αλλά είναι ένα γενικότερο μέτρο.

Το σημείωμα τούτο δεν έχει σκοπό να επεχταθεί στην εξέταση των οικονομικών και κοινωνικών δομών σ' αυτές τις χώρες, αλλά να εκθέσει τα γεγονότα γύρω από τη διαμάχη που προέκυψε. Μελλοντικά θα προσφέρουμε μιá πιο συνολική ανάλυση της κοινωνικής και πολιτικής κατάστασης σε τούτες τις χώρες.

ΕΡΕΥΝΑ

ΠΩΛΗΤΡΙΕΣ

Σκληρή εκμετάλλευση, πολλές ώρες - χαμηλοί μισθοί

Από έρευνα που κάναμε σε καταστήματα στη Λευκωσία διαπιστώσαμε πως ένας πολύ αδίκημένος κλάδος εργαζομένων είναι αυτός των πωλητριών.

ΩΡΑΡΙΟ - ΑΡΓΙΕΣ

N. O πωλήτρια Λευκωσία

-Συναντώ πολλά προβλήματα με το ωράριο. Εργάζομαι από τις 7:30 του πρωί μέχρι τις 1.00 το μεσημέρι. Τώρα με τη μεσημβρινή αργία πηγαίνω σπίτι και ως τις 4.00 που πάνω δουλεύει επιστρέφω.

A.M πωλήτρια

Εργάζομαι 8 1/2 ώρες την ημέρα. Την ώρα της μεσημβρινής αργίας δεν έχω που να πάω γιατί το σπίτι μου είναι σε χωριό. Έτσι αυτές τις 3 ώρες πηγαίνω στη «Στέγη νεανίδων και σπαστικών παιδιών» όπου δεν είναι καθόλου καλά.

ΠΟΠΗ Α.

Το χειμώνα εργάζομαι 8 - 1 και 2 1/2 - 6 και το καλοκαίρι 7 1/2 - 1 και 4 - 7. Το χειμώνα την ώρα του διαλείμματος αναγκάζομαι να μένω εδώ για φαγητό. Το ωράριο μας είναι τελείως ακανόνιστο. Ουδέποτε σχολάσαμε στην κανονική ώρα δηλ. στις 7.00.

Από τις λίγες συνεντεύξεις που πήραμε από πωλήτριες εξακριβώσαμε τη δυσκολία που συναντούν στο ωράριο τους.

Φυσικά το καλοκαιρινό ωράριο είναι χειρότερο και

ταλαιπωρεί πάρα πολύ τις πωλήτριες. Εργάζονται από τις 7 1/2 το πρωί μέχρι τις 1 το μεσημέρι και από τις 4 το απόγευμα μέχρι τις 7 το βράδυ. Οι περισσότερες κοπέλλες της ώρας της αργίας αναγκάζονται να πηγαίνουν στο σπίτι τους και αυτό σημαίνει ότι σπαταλούν πολύτιμες ώρες ξεκούρασης στα λεωφορεία και μεγάλο μέρος του μισθού τους στα αγώνια.

Εξ άλλου το θέμα των ελεύθερων απογευμάτων ή πρωινών απασχολεί πολύ τις πωλήτριες. Οσες εργάζονται σε μεγάλα καταστήματα και είναι οργανωμένες σε συντεχνίες κατάφεραν να διεκδικήσουν ένα απόγευμα ή πρωινό ελεύθερο το μήνα. Οι άλλες όμως ποτέ δεν έχουν χρόνο ελεύθερο στη διάθεση τους.

ΜΙΣΘΟΣ - ΑΥΞΗΣΕΙΣ

Είμαι πωλήτρια με 9 χρόνια πείρα. Άρχισα με μισθό £15. Στο κατάστημα αυτό εργάζομαι περίπου δύο χρόνια και ο μισθός μου είναι £41.

N.O. T.P.

Είμαι μαθήτρια και αναγκάστηκα να δουλέψω σαν πωλήτρια για να βοηθήσω την οικονομική κατάσταση της οικογένειάς μου.

A.A.

καινούριστε αύξηση £3. Αλλά εξαργυρώνεται από την απόδοση της κάθε πωλήτριας. Μπορεί μια να πάρει και 2 φορές αύξηση το χρόνο και μια άλλη καθόλου.

Βλέπουμε πως οι μισθοί είναι εξευτελιστικά χαμηλοί. Η κυβέρνηση έχει ορίσει κατά τα άλλα μισθό της \$33 ποσό αρκετά εξευτελιστικό αν λάβουμε υπ όψιν τις ώρες δουλειάς και το σημερινό κόστος ζωής.

Αυτό δημιουργά διχόνοιας και ανταγωνιστικές σχέσεις μεταξύ τους. Πολλές φορές ο εργοδότης δίνει αύξηση 2 φορές το χρόνο σε μερικές κοπέλλες ενώ υπάρχουν κοπέλλες που προσφέρουν τα ίδια και δεν παίρνουν καμιά αύξηση.

συμβάσεις μεταξύ των συντεχνιών και για φέτος κατάφεραν να παίρνουν ολόκληρο το βασικό μισθό με το μέσο τιμάρθρο. Το 79 όμως υποσχέθηκαν οι συντεχνίες ότι θα δίνεται ολόκληρος ο μισθός όπως και ολόσ ο τιμάρθρος.

Το γεγονός ότι επικρατεί τότε εκμετάλλευση και αδικία με τις πωλήτριες είναι ότι δεν είναι οργανωμένες σε συντεχνίες. Μόνο στα μεγάλα καταστήματα το 99% ανήκει σε συντεχνίες. Στα μικρά καταστήματα όμως οι σχέσεις μεταξύ εργοδότη και πωλήτριας είναι πιο στενές και αυτό εμπόδιζει, στο να ανήκει σε συντεχνία ο υπάλληλος.

Βλέπουμε τους πωλητές και τις πωλήτριες να είναι αγανακτισμένοι με τη κατάσταση και ελπίζουν ότι η κυβέρνηση θα δώσει μια σωστή λύση μια και δεν ανήκουν σε συντεχνία. Η απάντηση της κυβέρνησης όμως δεν σώζει την κατάσταση, με τη μείωση των ωρών από 50 σε 45.

ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΗΝ ΕΚΦΡΑΣΗ ΠΙΣΩ ΑΠΟ ΤΑ ΛΟΓΙΑ

15 του Ιουλίου 1978. Ο Πρόεδρος κ. Κυπριανού δηλώνει μπροστά στο λαό ότι την εθνοφυροιά διοικούν δημοκρατικοί ελλαδίτες αξιωματικοί.

Την ίδια μέρα σε μονάδα της δύναμης ελλαδίτης αξιωματικός του γραφείου πληροφοριών κρένει «κακόνι» μέσα στον ήλιο και τη σκόνη στο σύνολο των ανδρών της μονάδας.

Μισή ώρα μετά ο διοικητής παρουσιάζεται και δηλώνει ότι το πρόγραμμα της τηλεόρασης θα περάσει κάτω από τον έλεγχό του (για πρώτη φορά) και αν αυτός κρίνει ότι είναι κατάλληλο μόνο τότε θα επιτραπεί στους στρατιώτες να το παρακολουθήσουν. Τελικά επετράπη η παρακολούθηση του επειδή δεν υπήρχε τίποτα το άμεσα συνδεδεμένο με τα γεγονότα της 15ης του Ιουλίου του 74.

νεται από μια έρευνα διαπιστώσαμε ότι η πλειοψηφία των ελλαδίτων αξιωματικών ελήμβθε στη σχολή ευελπίδων επί χούντας με κριτήρια ανάλογα της τότε κατάστασης και έτυχαν και της ανάλογης εκπαίδευσης.

Η συμπεριφορά τους γίνεται τόσο αυταρχικά αναπόφορη πολλές φορές που προκαλεί σε έντονο βαθμό το μίσος και την αγανάκτηση της πλειοψηφίας των στρατιωτών.

73. 'Ερ. Τι είναι κομμουνισμός; 'Απ. Είναι το πλάνημα που καταργεί την θρησκεία, την οικογένεια, Πατριδα, ιδιοκτησία, ελευθερία και στηρίζεται στην δια. 74. 'Ερ. Τις προσπάθει ό κομμουνισμός να παρασύρει τον κόσμο; 'Απ. 'Με ώραια και παχιά λόγια, που ποτέ δεν γίνονται έργα. 75. 'Ερ. 'Ενα από τα συνθήματα που είχαν οι κομμουνιστές στην κατοχή και στον συμμοριτοπόλεμο, ήτο ότι αγωνίζοντο για να προστατεύσουν την περιουσία και το ψωμί του έργατή, άργατή και υπάλληλου. Το κάνανε αυτό οι κομμουνιστές; 'Απ. Όχι, κάνανε τελείως το αντίθετο, κάνανε τα σπίτια, πήρανε τα ζωα, το λαδί και το ψωμί του κόσμου, άφηνοντας τον πεινασμένο και στο τέλος πέρασαν και αυτόν στο βουνό με το ζόρι. 76. 'Ερ. Και την άνοικοδομήσιμη της χώρας πως την έκαιγαν; 'Απ. Αυτοί άνοικοδομούσαν κούγοντας σπίτια θαλασσιές, σχολεία, βιβλιοθήκες, βρομικούς σταθμούς και ό τι άλλο είχε μείνει άφθιο από τον πόλεμο. 77. 'Ερ. Γιατί τα κάνανε αυτά οι κομμουνιστές; 'Απ. Για να φέρουν δυστυχία στην Λαο, άναγκάζοντάς τον στην δυστυχία που να καταργη την κοινωνία, να τρομοκρατήσουν τους έθνη πλάνητες από χέρια των Σλαύων. 78. 'Ερ. Πιστεύεις ότι ποτέ οι Βουλγάροι άπορούσαν να γίνουν άδελφός μας, όπως λέγαμε οι κομμουνιστές ότι ήταν; 'Απ. Όχι. Αυτοί σε κάθε πλάνημα σφάζανε χιλιάδες Έλληνας στην Κατοχή σφάζανε 30 χιλιάδες στην Μακεδονία, κάνανε χωριά πύρανε δήμους, θέλανε την Μακεδονία και την Θράσην Βουλγαρικά. Άν αυτόί είναι άδελφός μας, δίν έβρω τότε ποιοί είναι οι έχθροί μας.

11ο Φεστιβάλ νεολαίας - φοιτητών στην Κουβα

Κυριακή 23 του Ιουλίου τα χαράματα αναχώρησαν για την Κούβα 80 νέοι και νέες Ελληνοκύπριοι και Τουρκοκύπριοι, οι οποίοι θα εκπροσωπήσουν την προοδευτική νεολαία της Κύπρου στο 11ο Παγκόσμιο Φεστιβάλ νεολαίας και φοιτητών που θα γίνει στη Αβάνα από τις 28 του Ιουλίου μέχρι τις 5 του Αυγούστου.

Στην αντιπροσωπεία συμμετέχουν η Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ, ΕΔΟΝ, ΝΕΔΗΚ, ΠΟΦΝΕ και Εργατική νεολαία ΠΕΟ. Σαν επίσης προσκεκλημένοι πάει στη Κούβα και ο υπουργός Παιδείας Δρ. Χρ Σοφianos.

Την σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ εκπροσωπούν 16 μέλη της οργάνωσης με επικεφαλής το Γ.Γ. συν. Μάριο Τεμπριώτη.

Η πολιτική αντιπροσωπεία της ΕΔΕΝ είναι εναντι της Κούβα και ο Λαϊκής σκηνής της ΕΔΕΝ πενταμελής.

Η Λαϊκή σκηνή θα παρουσιάσει το χορόδραμα «Η πάλη του Λαού για Λευτεριά». Το έργο είναι βασισμένο πάνω στον αγώνα του Λαού της Κύπρου για Λευτεριά και σοσιαλισμό.

Το Μάρτη του 77 δημιουργήθηκε στην Κύπρο η ΕΠΕ (Εθνική Προπαρασκευαστική Επιτροπή) στην οποία συμμετείχαν οι οργανώσεις νεολαίας Σοσιαλιστική νεολαία ΕΔΕΝ, ΕΔΟΝ, ΝΕΔΗΚ, ΠΟΦΝΕ και Εργατική νεολαία ΠΕΟ.

Η ΕΠΕ οργάνωσε εκδηλώσεις σε όλες τις πόλεις της Κύπρου και ανάλασε τη σημασία του φεστιβάλ. Οργάνωσε επίσης πικετοφορίες αλληλεγγύης με λαούς που αγωνίζονται ενάντια στον ιμπεριαλισμό, ρατσισμό, και φασισμό.

Το φεστιβάλ θα γίνει κάτω από το σύνθημα «Για αντιιμπεριαλιστική αλληλεγγύη, ειρήνη, φιλία». Για την προετοιμασία του λειτουργούσε από τις αρχές του 1975 Διεθνής προπαρασκευαστική επιτροπή. Αυτή απαρτιζόταν από 15 διεθνείς και περιφερειακές οργανώσεις νεολαίας και φοιτητών όπως επίσης και από 80 οργανώσεις περίπου και εθνικές προπαρασκευαστικές επιτροπές από 69 χώρες.

Οι διάφορες μέρες του φεστιβάλ θα αφιερωθούν

στον αγώνα των λαών, της νεολαίας και των φοιτητών ενάντια στον ιμπεριαλισμό, αποικιακό ρατσισμό και φυλετικές διακρίσεις. Στον αγώνα της νεολαίας και των φοιτητών στις καπιταλιστικές χώρες. Στον αγώνα για τα βασικά δικαιώματα της νεολαίας και φοιτητών, ειδικά των νέων γυναικών και των παιδιών. Στους λαούς και τη νέα γενιά που ζουν και εργάζονται και οικοδομούν το σοσιαλισμό στη Κούβα.

Έχουν οργανωθεί επίσης συναντήσεις, σεμινάρια, διασκέψεις, ελεύθερα βήματα, συμπόσια, συζητήσεις, διάφορες συναθροίσεις, στοργικές τράπεζες, συγκεντρώσεις, κέντρα αλληλεγγύης κλπ. μέσον των οποίων οι χιλιάδες των αντιπροσώπων από όλο τον κόσμο θα μπορούν να εκφραστούν και ανταλλάξουν ιδέες και απόψεις σ' ένα ελεύθερο, ανοικτό και δημοκρατικό πνεύμα.

Κατά την διάρκεια του φεστιβάλ θα οργανωθούν επίσης καλλιτεχνικές πολιτιστικές και άλλες ψυχαγωγικές εκδηλώσεις.

Το 11ο Παγκόσμιο φεστιβάλ νεολαίας και φοιτητών έχει ιδιαίτερη σημασία για την κυπριακή νεολαία γιατί οργανώνεται μέσα στις κρίσιμες συνθήκες που περνά η Κύπρος μετά το φασιστικό πραξικόπημα και την Τουρκική εισβολή. Είναι μια σπουδαία ευκαιρία να ενημερώσουμε χιλιάδες νέους και νέες και τις οργανώσεις τους για τον αγώνα μας και να ενημερωθούμε για τα δικά τους προβλήματα.

Η Σ.Ν. ΕΔΕΝ δίνει ιδιαίτερη σημασία στις επαφές που θα έχει με τους συντρόφους από την Τουρκία, γιατί η κατάσταση που επικρατεί αυτή τη στιγμή στη χώρα τους έχει ιδιαίτερη σημασία για μας.

Μας δημοσιογραφική διάσκηψη που έκαμε η εθνική Προπαρασκευαστική Επι-

Ο εκπρόσωπος της ΕΠΕ ευχαριστεί στην συνέχεια την προεβία της Κούβας για την ειλικρινή συνεργασία της και για τη βοήθεια που μας πρόσφερε, ευχαριστήσε μετά την Οργάνωση της Δημιουργικής νεολαίας της Λ. Δ. Βουλγαρίας για τη δωρεάν μεταφορά από τη Σόφια στην Αβάνα και τελειώνοντας εξέφρασε την ευγνωμοσύνη της Κυπριακής νεολαίας προς το φίλο Λαό της νεολαία και την κυβέρνηση της Κούβας για τη φιλοξενία που θα μας προσφέρουν και τους ευχρήθηκε κάθε επιτυχία.

Η Σοσιαλιστική Νεολαία ΕΔΕΝ αντιπροσωπεύεται για πρώτη φορά στο φεστιβάλ που φέτος έχει πάρει μια πλαταιά μορφή και συμπεριλαμβάνει εκτός από της Νεολαίας της Κ.Κ. και νεολαίες Σοσιαλιστικών και φιλελευθέρων κομμάτων. Οι εμπειρίες της αντιπροσωπείας από αυτή τη συμμετοχή και από τις διμερείς επαφές που έλπιζει να πετύχει θα αποτελέσουν σημαντικό στοιχείο για την οργάνωση. Η Σοσιαλιστική Έκφραση ελπίζει να δώσει λεπτομερή αναφορά σχετικά με το φεστιβάλ αμέσως μετά την επιστροφή των συντρόφων από την Κούβα.

τροπή πριν αναχωρήσει η αντιπροσωπεία για την Κούβα ο γραμματέας της επιτροπής είπε μεταξύ άλλων. «Η συμμετοχή στο 11ο Φεστιβάλ της κοινής αντιπροσωπείας θα υψώσει ακόμα περισσότερο το κύρος της νεολαίας μας για ένα καλύτερο και ευτυχισμένο μέλλον.» Το δεύτερο που δίνει ιδιαίτερη σημασία στη σύνθεση της κυπριακής αντι-

προσωπείας στο 11ο Φεστιβάλ είναι η συμμετοχή σ' αυτή για πρώτη φορά Τουρ-

Συζήτηση

ΑΠΟΨΕΙΣ για το ΓΥΝΑΙΚΕΙΟ ΚΙΝΗΜΑ

Σύντροφοι,

Το άρθρο της περασμένης σας έκδοσης θίγει ένα κείμενο ζήτημα που πρέπει να απασχολεί πάντα το λαϊκό κίνημα. Η απελευθέρωση της γυναίκας όπως αποκαλείται. Σε πολλά σημεία και φυσικά στην όλη ιδέα του άρθρου θα συμφωνήσω. Νομίζω όμως ότι πρέπει να θιχτούν ορισμένα σημεία πολύ σημαντικά που θα μας βοηθήσουν στο να τοποθετήσουμε σωστά το ζήτημα για να μπορέσουμε να βρούμε τις σωστές λύσεις και φυσικά να μεθοδεύσουμε την πάλη για αυτές τις λύσεις.

Για μένα η βάση του ζητήματος είναι μία. Η γυναίκα έχει κρατηθεί από το σύστημα και εξακολουθεί να είναι σε πολύ χαμηλότερο επίπεδο από τον άντρα στην παραγωγή. Η οικονομία του κάθε τόπου και αυτό είναι ιδιαίτερα έντονο στη δική μας χώρα προγραμματίζεται, κατευθύνεται και γενικά ελέγχεται από άντρες και η συμμετοχή της γυναίκας περιορίζεται στα πιο χαμηλά σκαλοπάτια της παραγωγής. Αυτό φυσικά δεν είναι αποτέλεσμα αδυναμίας της γυναίκας να ανταποκριθεί σε ψηλά καθήκοντα. Είναι όμως ο κύριος μοχλός της καταπίεσης της εργαζόμενης γυναίκας και στη δουλειά και

στο σπίτι. Εδώ είναι ο πρώτος στόχος για ένα λαϊκό κίνημα. Να εξισωθεί η γυναίκα στη παραγωγή με τον άντρα. Οχι μόνο στο χαμηλό σκαλοπάτι της παραγωγής σαν εργάτρια σε εργοστάσιο πλαι σε άντρες συναδέλφους αλλά και πιο ψηλά στη κατεύθυνση και τον έλεγχο της οικονομίας. Όταν η γυναίκα εξισωθεί στη παραγωγή τότε μπορεί να διεκδικήσει όλα τα άλλα δικαιώματα που της στερούν όχι φυσικά από τους άνδρες αλλά από ένα σύστημα που από τη φύση του καταπιέζει και άντρες και γυναίκες εργαζόμενους.

Πέρα πέρα υπάρχει το σημαντικό θέμα της μεθόδευσης του αγώνα της γυναίκας μέσα στα γενικότερα πλαίσια του αγώνα των καταπιεζομένων για κοινωνική λευτεριά αφού όπως πολύ σωστά το άρθρο της προηγούμενης έκδοσης ξεκαθαρίζει ότι η εξίσωση της γυναίκας στη κοινωνία περνά μόνο από τη σωστή και πλήρη κοινωνική απελευθέρωση και μέσα σε μία σοσιαλιστική κοινωνία.

Συμφωνώ αλλά θέλω να τονίσω ιδιαίτερα πως η στρατεύση της γυναίκας μπορεί να γίνει μόνο κάτω από την καθοδήγηση και τον συντονισμό του κόμματος της εργατικής τάξης, της επαναστατικής πρωτοπορίας σε μία από τις μαζικοπολιτικές οργανώσεις που χρη-

σιμοποιεί το κόμμα σαν μοχλούς στη πάλη του.

Η άποψη για ένα ανεξάρτητο γυναικείο κίνημα είναι κατά τη γνώμη μου λανθασμένη τακτική που θα οδηγήσει σε επικίνδυνο ξεστράτισμα του κινήματος. Αυτό γιατί είναι φανερό πως δεν υπάρχει αυτό που λέμε γυναικείο κίνημα αφού το ζήτημα της γυναίκας είναι μία άποψη του κινήματος για κοινωνική λευτεριά. Είναι ένα μέρος αναπόσπαστο του κινήματος και ενδιαφέρει άνδρες και γυναίκες εργαζόμενους.

Αφού λοιπόν ο αγώνας είναι ένας η δημιουργία ενός «ανεξάρτητου γυναικείου κινήματος» είναι έξω από τη φύση του ίδιου του προβλήματος και οδηγεί σε επικίνδυνους πειραματισμούς με σοβαρές παρεκλήσεις σε ακραίες και αρνητικές στάσεις που στο τέλος μόνο κακό φέρνουν.

Η ιστορία εξάλλου μας δείχνει καθαρά ότι κανένα από αυτά που αποκαλούνται ανεξάρτητα γυναικεία κινήματα δεν έχει τις σωστές βάσεις ούτε μπορεί να προσφέρει οτιδήποτε ήτε στη γυναίκα ήτε γενικά στο Λαϊκό κίνημα.

Αυτά προς το παρών.

Σύντροφικά
Γλαύκος Χριστοφίδης

Το βαθμολογικό σύστημα όπλο στα χέρια της αντίδρασης

Στην Κύπρο σήμερα, όπως και σε πολλές άλλες χώρες, δυτικές και ανατολικές, η αξιολόγηση του σπουδαστή συνοψίζεται σε ένα βαθμό που μπαίνει για τις διάφορες εξετάσεις που δίνει ο σπουδαστής. Από την πείρα μας στο σχολείο συμπαιρνούμε ότι το βαθμολογικό σύστημα είναι τελείως αντιδραστικό γιατί από τη μία αποτιχάνει στο να εκφράσει τις γνώσεις και την κρίση του σπουδαστή και από την άλλη δημιουργεί τάξεις μέσα στους ίδιους τους σπουδαστές: η «αριστοκρατία» με όλα τα επακόλουθα και οι κακοί, οι παραμελημένοι.

Η σωστή αξιολόγηση του σπουδαστή είναι κάτι που ενδιαφέρει πάντοτε τους προοδευτικούς ανθρώπους και πολλοί καθηγητές δοκίμασαν να ξεφύγουν από τον σημερινό αντιδραστικό τρόπο διδασκαλίας και αξιολόγησης, χωρίς όμως ικανοποιητικά αποτελέσματα. Οι προσπάθειες τους είναι από τη μια μεμονωμένες και από την άλλη το εκπαιδευτικό σύστημα σαν σύνολο που από τη φύση της ίδιας της αστικής κοινω-

νίας που το δημιούργησε έχει μια αντιδραστική μορφή. Εκείνο που χρειάζεται είναι μια ριζική αλλαγή του σημερινού αντιδραστικού εκπαιδευτικού συστήματος, που θάνατο η συνέχεια και το αποτέλεσμα μιας ριζικής κοινωνικής αλλαγής.

Τώρα ποιά είναι το σύστημα, η διαδικασία που θα ακολουθείται για τη σωστή αξιολόγηση του σπουδαστή, μία αξιολόγηση που θα προωθεί τον σπουδαστή, θα τον προβληματίζει και θα τον καλυτερεύει;

Το πιο σωστό, χωρίς αμφιβολία, είναι η εισαγωγή της συζήτησης μέσα στο ίδιο το μάθημα. Η εισαγωγή της συζήτησης και το πάριμο της πρωτοβουλίας από μέρους των σπουδαστών, η διάλεξη απ' τον σπουδαστή, αφαιρώντας τα περιττά και αντιδραστικά μαθήματα, οι ερωτήσεις και η συζήτηση γύρω από το θέμα. Όλα αυτά είναι η βάση για ένα δημοκρατικό σχολείο και οι προϋποθέσεις για το ενδιαφέρον του σπουδαστή στα διάφορα θέματα. Με τον καθηγητή σαν καθοδηγητή και βοηθό, σ-

φαιρώντας του όλη αυτή την εξουσία που έχει και σπάζοντας αυτό τον πάγο που βρίσκεται ανάμεσα του και στους σπουδαστές, με τη σωστή κριτική, την καλόβουλη κριτική και βοήθεια. Αυτό σημαίνει πραγματικά ένα δημοκρατικό, ένα λαϊκό σχολείο.

Και η αξιολόγηση τώρα πώς θα γίνεται; Όσο πιο μακρύνει ο χρόνος της αξιολόγησης τόσο πιο σωστή θα είναι η αξιολόγηση, όσο πιο συχνή και ειλικρινής είναι η κριτική προς τον σπουδαστή τόσο πιο πολύ θα συντελέσει στη διαμόρφωση ενός πιο σωστού χαρακτήρα, ενός πιο τέλειου ανθρώπου, με τον προβληματισμό και την αυτοκριτική. Μια μακροχρόνια αξιολόγηση του σπουδαστή, χωρίς πλέον βαθμούς και κλίμακες, αλλά με την κριτική γίνεται η μοναδική αποτελεσματική αξιολόγηση που θα βοηθήσει και θα προωθήσει τον σπουδαστή σαν άνθρωπο και σαν επιστήμονα.

Ι. ΑΝΤΩΝΙΟΥ
φοιτητής

ΝΑ ΟΡΓΑΝΩΘΕΙ Ο ΛΑΟΣ

από την 1ην σελίδα

Φυσικά ο θάνατος του Μακάριου και η άνοδος του Κυπριανού στη προεδρία ανάβαλε για λίγο την αντικατάσταση της ηγεσίας της Μακαριακής δεξιάς και έσπρωξε τον κ. Τάσο Παπαδόπουλο πιο δεξιά γιατί το κενό εξουσίας δημιουργήθηκε πολύ άπτοτομα για να είναι σε θέση ή δεξιά να το αναπληρώσει. Αυτό που βλέπουμε σήμερα είναι μία νέα υποτροπή του ίδιου προβλήματος.

Ένα μήνα αργότερα ή σ.ε. γράφοντας για τις προοπτικές του κινήματος μετά το θάνατο του Μακάριου ανάφερε:

«Η τύχη ενός μετώπου κάτω από την ηγεσία ενός δεξιού σχήματος θα είναι λοιπόν άβεβαιη και προσωρινή. Γιατί σε μία σύγκρουση - με την άκρα δεξιά - μια τέτοια ένωση θα ήταν ιδεολογικά και πολιτικά άφοπλισμένη, αφού δεν θα διέθετε ένα πολιτικό πρόγραμμα αρκετά προχωρημένο για να κινητοποιήσει και να εμπλέξει τις μάζες μέσα στην πολιτική διαδικασία».

Ακόμα:
«Αν μια οποιαδήποτε κυβέρνηση δεν στηριχθεί πάνω απ' όλα στις δυνάμεις του λαού για να δημιουργηθεί ένα ισχυρό μέτωπο αγώνα που θα είναι ικανόν' αντιπαραταχθεί αποτελεσματικά στα στρατεύματα κατοχής, στην ιμπεριαλιστική επίθεση και στην οικονομική ολιγαρχία, κι αν επιτραπεί στην άρχουσα τάξη να καθορίζει από τη μία την πολιτική γραμμή και την οικονομική πολιτική μιάς οποιασδήποτε κυβέρνησης, ενώ θα έχει από την άλλη τη δυνατότητα μέσω των πολιτικών της εκπροσώπων να αντιπολιτευτείται δημαγωγικά σε όλα τα επίπεδα τότε υπάρχει ουσιαστικός κίνδυνος απογοήτευσης των μαζών και συνεπακόλουθης στροφής της προς τη μόνη υπαλλαχτική γραμμή που θα υπάρχει, τη γραμμή της δεξιάς, δηλ. τη γραμμή της ύποταξης».

(σ.ε. 9.9.1977)

Η σημασία του αντιπολιτευτικού ρόλου του ΔΗ.ΣΥ. φαινόταν ολοένα και πιο καθαρά όσο απομακρυνόμαστε από την ημέρα του θανάτου του Μακάριου:

«...η πρόσφατη ενέργεια του ΔΗ.ΣΥ. να προχωρήσει σε αποχώρηση από το Έθνικό συμβούλιο έχει τουλάχιστον την έννοια: Να προχωρήσει σε ανοιχτή πιά αντιπολίτευση με σκοπό την υπόσκαψη της κυβέρνησης και μαζί της να πλήξει το αριστοτερό κίνημα».

(σ.ε. 24.3.1978).

Βλέπουμε λοιπόν πώς τα σημερινά γεγονότα βρίσκονται μέσα στα πλαίσια της μακρόχρονης επίθεσης της δεξιάς για την κατάληψη της εξουσίας και της αδυναμίας της κυβέρνησης να την αντιμετωπίσει. Αν υπάρχει σήμερα κίνδυνος για τον κυπριακό λαό προέρχεται ακριβώς από αυτή τη μακρόχρονη, μπορεί κανείς να πει μόνιμη συνομοσπία και όχι από την συνομοσπία της μερικών μικροπραχτόρων.

Η αντιμετώπιση της δεξιάς μπορεί μόνο να γίνει με τη συνεπή, αποφασιστική οργάνωση του λαού με βάση ένα ολοκληρωμένο, πολύπλευρο πρόγραμμα αγώνα ενάντια στη κατοχή και την εκμετάλλευση. Η δημιουργία μιας λαϊκής πολιτοφυλακής με δημοκρατική διοίκηση και λαϊκό έλεγχο θα αποτελέσει την μόνιμη έγγυση ενάντια σε κάθε απόπειρα έκτροπής. Παράλληλα η διαφύλαξη και επέκταση των δημοκρατικών διαδικασιών όπως και η λήψη των αναγκαίων οικονομικών μέτρων που να διασφαλίζουν μια κοινωνική δικαιοσύνη θα εξασφαλίσει την ενότητα του λαού. Αποσπασματική αντιμετώπιση του προβλήματος κάθε φορά που εντείνεται ή επίθεση της δεξιάς οδηγεί αναγκαστικά σε υποχωρήσεις και γίνεται τελικά όπλο στα χέρια της αντίδρασης.

Η προταση Ντενκτας

από την 1ην σελίδα

Ταυτόχρονα η πρόταση Ντενκτας είναι και συνδυασμένη με τις προσπάθειες των κυβερνήσεων Κάρτερ και Έτζεβιτ για την άρση του εμπάργκο. Για πολλούς και διάφορους λόγους το Κυπριακό έχει πάρει μία παραπλανητική και περιεργή σημασία σε σχέση με το θέμα αυτό. Η Κυβέρνηση της Αμερικής εκτός από το γεγονός πως επιδιώκει μία συγκεκριμένη λύση του Κυπριακού, θέλει, σε σχέση με τη συζήτηση στη Γερουσία του θέματος της στρατιωτικής βοήθειας που παρέχει στην Τουρκία, να παρουσιάσει σήμερα κάποια πρόοδο στην επίλυση του Κυπριακού προβλήματος. Ο Κάρτερ, σε ένα κείμενο του Λευκού Οίκου εξέφρασε ικανοποίηση για τις νέες τουρκικοκυπριακές προτάσεις, που «αποτελούν μία σπουδαία νέα προσφορά και ένα θετικό βήμα». Εκπρόσωπος του Στέιτ Ντηπάρτμεντ μάλιστα, μίλησε στον κόσμο να υιοθετήσει και να επεξηγήσει στον τύπο την πρόταση Ντενκτας.

Βλέπουμε την πρόταση Ντενκτας σαν μία προσπάθεια έσωτερικής αποσταθεροποίησης. Ειδικά σε μία περίοδο όπου η προσκολλημένη στη Δύση δεξιά αρχίζει να επιτίθεται ενάντια στην Κυβέρνηση και τις δυνάμεις που μέχρι τώρα την υποστηρίζουν.

Πολλές τέτοιες προτάσεις θα μας δοθούν από όργανα του ιμπεριαλισμού από τα ντόπια μέλη του. Δεν πρέπει να επιτραπεί στην Κυβέρνηση οποιαδήποτε ενέργεια που να δέχεται σχέδια του ιμπεριαλισμού. Πρέπει προπάντων να συνειδητοποιήσει η Κυβέρνηση και πως η απόρριψη τέτοιων προτάσεων δεν αποτελεί από μόνη της αγώνα.

ΑΚΤΙΒ ΣΟΣ. ΕΚΦΡΑΣΗΣ

Κάθε δευτέρα Πέμπτη στις 6.00 το απόγευμα γίνεται το ακτίβ της Σοσ. Εκφρασης σε αίθουσα που παραχωρήθηκε από το «Λημέρι», Αγκιάλου 11, Λευκωσία.

Το επόμενο ακτίβ θα γίνει την Πέμπτη 10 Αυγούστου.

Καλούνται τα μέλη και φίλοι της ΕΛΕΝ να συμμετάσχουν.

**ΜΕ ΓΡΑΜΜΑ ΣΤΟΝ ΕΤΖΕΒΙΤ
ΟΙ ΟΡΓΑΝΩΣΕΙΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ
Καταδικάζουν την Κατοχή
ΤΗΣ ΤΟΥΡΚΙΚΗΣ
ΠΡΟΔΕΥΤΙΚΗΣ ΝΕΟΛΑΙΑΣ**

«Το τελευταίο κύμα διώξεων και δολοφονιών ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις εξυπηρετεί τις επιδιώξεις του διεθνούς ιμπεριαλισμού και της ντόπιας αντίδρασης που προσπαθεί να διατηρήσει την Τουρκία κάτω από τον πλήρη έλεγχο του». Αυτά αναφέρουν μεταξύ άλλων οι δημοκρατικές νεολαίες της Κύπρου σε επιστολή τους προς το πρωθυπουργό της Τουρκίας κ. Ετζεβίτ.

Το κείμενο της επιστολής είναι ως εξής:

«Εξοχώτατε,

Με αισθήματα ανησυχίας και αγανάκτησης η παγκόσμια προοδευτική νεολαία παρακολουθεί τις διώξεις και δολοφονίες Τούρκων πατριωτών.

Οι δημοκρατικές, πατριωτικές οργανώσεις νεολαίας της Κύπρου, ΕΔΟΝ, ΝΕΔΗΚ, ΕΔΕΝ, Ε.Ν. ΠΕΟ και ΠΟΦΝΕ διαμαρτύρονται έντονα για την συνέχιση της ισχύος και της εφαρμογής αντιδημοκρατικών νόμων ενάντια στις δημοκρατικές μαζικές οργανώσεις και ιδιαίτερα ενάντια στο προοδευτικό κίνημα νεολαίας της Τουρκίας.

Το τελευταίο κύμα διώξεων και δολοφονιών ενάντια στις προοδευτικές δυνάμεις εξυπηρετεί τις επιδιώξεις του διεθνούς ιμπεριαλισμού και της ντόπιας αντίδρασης που προσπαθεί να διατηρήσει την Τουρκία κάτω από τον πλήρη έλεγχο του.

Η Κυπριακή δημοκρατική νεολαία απαιτεί τον τερματισμό της ισχύος των αντιδραστικών νόμων 141 και 142 γιατί αυτοί στρέφονται ενάντια στα συμφέροντα όχι μόνο της προοδευτικής νεολαίας της Τουρκίας αλλά ενάντια στο παγκόσμιο προοδευτικό κίνημα νεολαίας που αγωνίζεται για τη δημοκρατία, την ειρήνη και τη φιλία.

Ο σοβινισμός που χρησιμοποιείται παράλληλα με τη φασιστική βία από την αντίδραση στρέφεται ενάντια στις επιθυμίες και επιδιώξεις της δημοκρατικής νεολαίας της Τουρκίας που αγωνίζεται για δημοκρατία, φιλία και συνεργασία μεταξύ των λαών.

Εκφράζουμε την, αμέριστη αλληλεγγύη μας προς το δημοκρατικό προοδευτικό κίνημα νεολαίας της Τουρκίας και απαιτούμε την λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών, τον τερματισμό των συλλήψεων, διώξεων και δολοφονιών των Τούρκων πατριωτών για

μεις της Τουρκοκυπριακής κοινότητας.

Με την ευκαιρία αυτή υπογραμμίζουμε ακόμη μια φορά την έντονη απαίτηση τόσο της ελληνο-κυπριακής όσο και της τουρκοκυπριακής δημοκρατικής πα-

τί πιστεύουμε ότι αυτό επιβάλλουν τα γνήσια συμφέροντα του τουρκοκυπριακού λαού.

Πιστεύουμε πως η νόμιμη δράση της προοδευτικής οργάνωσης νεολαίας της Τουρκίας θα παίξει πιο αποφασιστικό ρόλο στον αγώνα που διεξάγει ο λαός της Τουρκίας για ειρήνη, δημοκρατία, εθνική ανεξαρτησία και κοινωνική πρόοδο.

Η Κυπριακή δημοκρατική, πατριωτική νεολαία απαιτεί την άμεση λήψη μέτρων για την πάταξη της φασιστικής τρομοκρατίας και τη διάλυση των φασιστικών οργανώσεων επιπρόσθετα και για τον λόγο ότι οι φασιστικές αυτές οργανώσεις επεκτείνουν τη δράση τους και στις κατεχόμενες από τα τουρκικά στρατεύματα περιοχές της Κύπρου ενάντια στις δημοκρατικές, προοδευτικές δυνά-

μειωτικές νεολαίας για άμεση αποχώρηση από την Κύπρο των Τουρκοκυπριακών στρατευμάτων και των εποίκων, τον τερματισμό της κατοχής του 40% του Κυπριακού εδάφους, για αποχώρηση όλων των ξένων στρατευμάτων του νησιού μας.

Καλούμε την κυβέρνησή σας να υποβάλει νέες λογικές και διαπραγματευσιμες προτάσεις για λύση του Κυπριακού στη βάση των ψηφισμάτων του Ο.Η.Ε., προς το συμφέρον και των δυο κοινοτήτων της Κύπρου.

Σας καλούμε επίσης να δεχθείτε την πρόταση για σύγκληση διεθνούς διάσκεψης στα πλαίσια του ΟΗΕ για τη διασφάλιση και κατοχύρωση της κυριαρχίας, εδαφικής ακεραιότητας και της αδέσμευτης πολιτικής της Κυπριακής Δημοκρατίας.»

ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΣΤΑ ΚΑΤΕΧΟΜΕΝΑ

Τέσσερα χρόνια πέρασαν από το διαχωρισμό των ελληνικοκυπρίων και τουρκοκυπρίων. Αυτά τα χρόνια οι Τουρκοκύπριοι έχουν ήδη συνειδητοποιήσει ότι ξεγελάστηκαν από τις υποσχέσεις της ντόπιας οικονομικής ολιγαρχίας και ότι είναι αυτοί θύματα του αμερικάνικου ιμπεριαλισμού και του τούρκικου σοβινισμού.

Βαθεία οικονομική κρίση μαστίζει τα κατεχόμενα όλη αυτή τη περίοδο. Το βιοτικό επίπεδο του λαού χειροτερεύει καθημερινά.

«Η Τουρκοκυπριακή συντεχνία «Τούρκ-Σέν» σε μήνυμά της με την ευκαιρία της εισβολής γράφει μεταξύ άλλων: «Μιά ευτυχισμένη μειονότητα προσθέτει εκατομμύρια στα εκατομμύρια, ενώ ο λαός με χαμηλές αποδοχές και πιεζόμενος από την αύξηση των τιμών, την κερδοσκοπία, την μαύρη αγορά, κ.λ.π. έχει φτάσει στο χείλος της κοινωνικής εξέγερσης»

Τη 21 του Ιουλίου 78 συμφωνία με πληροφορίες σε πολλές τουρκοκρατούμενες περιοχές με επίκεντρο το κατεχόμενο κομμάτι της Λευκωσίας βρέθηκαν γραμμένα σε τοίχους συνθήματα όπως «Ξω τα τουρκικά στρατεύματα», «να φύγουν οι έποικοι από την πατρίδα-μας» «Η Κύπρος ανήκει στους κατοίκους της»

«Η εμφάνισή και μόνο των συνθημάτων, προκάλεσε σοβαρές ανησυχίες στο καθεστώς του Ντεκτάς και τη διοίκηση

των κατοχικών στρατευμάτων. Τραμπούκοι του κόμματος του Ντεκτάς, συνέλαβαν, ανάκριναν και κακοποίησαν βάνουσα δεκάδες τουρκοκυπρίους.

Για μία ακόμη φορά γίνεται φανερό ότι ο αγώνας του κυπριακού λαού δεν είναι αγώνας μεταξύ Ελληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων αλλά ο κοινός αγώνας των εργαζομένων ενάντιον ιμπεριαλισμό και την εκμετάλλευσή.

Απολογούμαστε στους αγωνιστές για τα τυχόν λάθη που υπάρχουν στα κείμενα. Αυτό οφείλεται στο ότι η σημερινή έκδοση τυπώθηκε με φωτοσυνθετική μηχανή. Θα θέλαμε επίσης να προσθεσούμε πως η Σοσ.Εκφραση είναι η πρώτη εφημερίδα στην Κύπρο που τυπώνεται με αυτό τον τρόπο.
Σοσ. Εκφραση

15 Ιουλή

Μιλώντας στη συγκέντρωση στο καμένο προεδρικό ο πρόεδρος της βουλής κ. Αλέκος Μιχαηλίδης ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Η προδοσία ανατράφηκε γιατί μερικοί νόμισαν πως η εξύβριση του αρχηγού του κράτους, η ανατίναξη των αστυνομικών σταθμών, οι δολοφονίες, δεν τους αφορούσαν, εφόσον οι ίδιοι δεν είχαν καμιά ανάμειξη και εφόσον μπορούσαν ήσυχά να χαιρόνται την οικογένειά τους και τα αγαθά της ζωής».

Ερωτούμε τον κ. Μιχαηλίδη τι νόμιζε ο ίδιος εκείνη τη περίοδο, ποιά ήταν η δράση του;

**αγοραζετε
τη
σοσιαλιστική
εκφραση**

σοσιαλιστική
εκφραση

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Εσωτερικό 24 φύλλα 2000 μίλες
Εξωτερικό 24 φύλλα 2500 μίλες
Τιμή φύλλου 50 μίλες.
Οι επίταγες στο λογαριασμό
05-8-00 4572 Λαϊκή Τράπεζα
Κύπρου Λευκωσία.

Η Σοσιαλιστική Έκφραση θα διατείνεται στα Γραφεία της Σοσιαλιστικής Νεολαίας ΕΔΕΗ Κωνσταντίνου Παλαιολόγου 23 Λευκωσία ή για συνδρομές Τ.Κ. 1064 Λευκωσία.